

[Hjortnæs]

stemme imod den, fordi den i realiteten åbner op for, at der kan føres en nedskæringspolitik over for forsvaret, en politik, vi er modstandere af, og fordi SF ikke engang selv vil stemme for et forslag til finansiering af forsvaret, der ligger inden for dagsordenens rammer.

Det dagsordensforslag, som hr. Albrecht- sen har stillet på VS' vegne, er jo klart stridende mod Socialdemokratiets politik, så derfor vil vi også i givet fald stemme imod dette forslag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Der er en ganske bestemt grund til, at jeg tager ordet under denne interessante debat, og det er, fordi der er en sejlvet myte omkring forsvarsudgifterne, som ikke fortjener at overleve debatten. Myten lånte støtte i dag af Socialdemokratiets og af SFs ordførere, og myten går på, at det, vi har oplevet de seneste år, er, at socialudgifterne er gået ned og forsvarsudgifterne er gået op.

Men således forholder det sig ikke. Vi kan ud fra mange forudsætninger diskutere og vurdere, hvordan en kommende forsvarsordning bør bygges op, og hvor meget den bør eller må koste, men vi behøver ikke at bygge på falske antagelser.

Hvordan forholder det sig da med udviklingen i de sociale udgifter og forsvarsudgifterne gennem de seneste år? Det forholder sig således: hvis vi først tager socialudgifterne og slår op i statsregnskabet for 1982 og tager § 15, Socialministeriet, så ser vi, at de sociale udgifter udgjorde 44.465 mill. kr. På finanslovsforslaget for 1987 er tallet vokset til 53.170 mill. kr. Dette er en stigning på 19,6 pct.

Tager vi så § 22, Forsvarsministeriet, så ser vi tilsvarende, at udgifterne var 11.151 mill. kr. i 1982. Dette tal er i finanslovsforslaget for 1987 vokset til 12.671 mill. kr. Det er altså en stigning på 13,6 pct.

Socialudgifterne – og jeg taler om nettotalene – er vokset med 19,6 pct., men forsvarsudgifterne kun med 13,6 pct. siden 1982. Og så skal man huske, at der endda i de seneste år er sket en udvikling, som betyder, at nu er der færre sociale klienter.

Hvis vi nu tog bruttotallene, så var det endnu mere tydeligt, hvor voldsomt de sociale udgifter er steget. De var nemlig i 1981 på 68 mia. kr. I 1986 er tallet vokset til 99 mia.

kr. De er steget med 31 mia. kr. Det er mere end to gange det samlede forsvarsbudget, og i procent er det 44 pct. op.

Jeg nævner det, fordi der ingen grund er til, at vi diskuterer på grundlag af den myte, at de sociale udgifter er gået ned, mens forsvarsudgifterne er gået op. De sociale udgifter er steget mere end forsvarsudgifterne fra 1982 til i dag.

Nu ønsker regeringen vitterlig en let stigning i det kommende forsvarsbudget, ikke en dramatisk forøgelse, men en let stigning bl.a. af den grund, at vi finder det nødvendigt, at Danmark kan indkalde flere værnepligtige. Men jeg gør opmærksom på, at den stigning, vi finder sagligt nødvendig, er en lavere stigning end den, vi kender, hvad angår landets sociale udgifter.

Jeg har blot gerne villet gøre denne bemærkning, fordi jeg synes, det er helt urimeligt at diskutere på det grundlag, at de sociale udgifter går ned, mens forsvarsudgifterne går op. Sådan forholder det sig ikke.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal først sige til statsministeren, at jeg er en lille smule rystet over statsministerens argumenter for, at man skal sætte forsvarsudgifterne en lille smule i vejret, altså disse 800–900 mill. kr. Argumentet skulle være, at så har man råd til at indkalde værnepligtige. Er statsministeren ikke klar over, at der har været afsat penge i de sidste år til at indkalde 6.000 værnepligtige inden for rammerne af det nuværende forsvarsforlig, og at forsvarsministeren ikke har indkaldt dem, men brugt pengene til noget andet, som vi indtil dette øjeblik ikke har kunnet få oplyst hvad er? Hvad er det så for noget at komme løbende bagefter og sige, at nu vil vi indkalde værnepligtige? Hvordan kan man være sikker på, der bliver indkaldt en eneste ekstra værnepligtig, så længe forholdene er sådan, som forsvarsministeren selv har oplyst over for Folketinget? Jeg synes, at lige præcis det eksempel var overordentlig pinligt og afslørende.

Jeg har ventet spændt på, hvilke hår hr. Hjortnæs ville finde i suppen, så han ikke kunne stemme for de klare socialdemokratiske synspunkter, som fremgår af den dagsor-